

Detektívna agentúra
AGATHA A CHRISTIE

STRATENÝ OBJAV

PIP MURPHY

FRAGMENT

Ilustrovala
ROBERTA TEDESCHI

Detektívna agentúra Agatha a Christie: Stratený objav

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Pip Murphy
Detektívna agentúra Agatha a Christie:
Stratený objav – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Detektívna agentúra
AGATHA A CHRISTIE

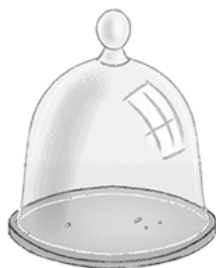
STRATENÝ OBJAV

PIP MURPHY

FRAGMENT

Ilustrovala
ROBERTA TEDESCHI

PRVÁ KAPITOLA

Agatha sa bez svojho zápisníka nepohla ani na krok. Ved' čo ak by niekto rozprával o niečom zaujímavom? Jej dvojčka Christie zase nikam nechodila bez nejakého prístroja. Ved' čo ak by niekto rozprával o niečom nudnom?

Aj teraz si sestry želali, aby sa mohli pohrabať vo vreckách. Sedeli v útulnej obývačke a spoločnosť im

robila ich mama Clara, postaršia susedka pani Trellisová a vôňa domácej citrónovej bábovky, z ktorej sa im zakaždým zbiehali slinky.

Podľa Christie bola bábovka skvelá. Rada trávila čas s rodinou. Lenže pani Trellisová bola tá najnudnejšia osoba na svete. Christie tak veľmi túžila vytiahnuť svoj hračkársky gyroskop, až ju svrbeli prsty. Kútikom oka sa pozrela na kyvadlové hodiny visiace nad kozubom s bielou sadrovou omietkou. Zhrozila sa. Od príchodu pani Trellisovej ubehlo necelých dvadsať minút. Tie hodiny

sa iste pokazili. Neskôr ich bude musieť rozobrať a skontrolovať. Bola si celkom istá, že tentoraz ich dokáže správne poskladať.

Agatha sedela vedľa sestry
na ošúchanej pohovke a čo
najpozornejšie počúvala všetko,
o čom sa mama so susedkou
rozprávali. Dúfala, že si niečo
z toho zapamätá a neskôr zapíše.
Jej snom bolo stať sa spisovateľkou,
ale písanie dialógov jej veľmi
nešlo. Ani rozhovory s ľuďmi. Ako
poznamenala jej dvojička, tieto dva
nedostatky spolu mohli súvisieť.

„Drahá Agatha!“ zadunela pani
Trellisová z kresla s vysokým
operadlom stojaceho vedľa kozuba.

Agatha vyskočila. Pani Trellisová
zle počula, takže niekedy hovorila

príliš nahlas. „Ehm, áno, pani Trellisová?“ odpovedala Agatha.

„Si také dobré dievčatko. Pripomínaš mi vlastné detstvo. Vtedy dospelí vždy deti videli, nie počuli.“

„Ak by sme sa mohli ísť hrať do záhrady, ani by ste nás nepočuli, ani nevideli,“ zamrmlala si popod nos Christie.

„Prosím?“ podozrievalo sa opýtala pani Trellisová.

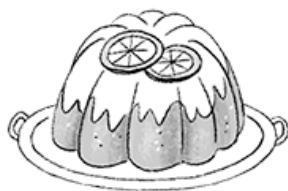
„Lenže odvtedy sa všetko trochu zmenilo,“ hlasnejšie odvetila mama Agathy a Christie. „Veď žijeme v dvadsiatom storočí.“

Ak by sa so mnou moje dcéry
nerozprávali, prišla by som
o mnoho zaujímavostí. Christie
mi raz so svojím chemickým setom
predviedla celkom milý trik...”

„Naozaj?“ začudovala sa pani
Trellisová a potiahla pritom nosom.
„No, nemám právo dohovárať vám,
ako vychovávať svoje dcéry, pani
Parkerová, ale hry s chemikáliami
iste nepatria medzi koníčky slušne
vychovanej mladej dámy.“

„Nie,“ súhlasila Clara, ktorej
vôbec nezáležalo na tom, či sa jej
dcéry venujú záľubám pre slušne
vychované dámy, alebo nie. „Dáte

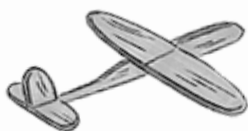
si ešte bábovku,
pani Trellisová?

Christie, ponúkni
pani susedku, prosím.“

Christie vyskočila z pohovky,
vzala podnos s bábovkou a ponúkla
pani Trellisovú. Sivovlasá dáma
si s chladnou zdvorilosťou kúsok
zobrala. Jej názor na sestry
dvojičky nemohlo nič zmeniť:

Christie nemala rada, lebo neustále
a bez dovolenia vstupovala do jej
záhrady, aby našla svoj drevený
vetroň či ochutnala opadané jablká.
Agathu mala rada, lebo nič z toho
nerobila.

„No,“ prehovorila
pani Trellisová, „už by
som vám konečne asi
mala prezradiť, prečo som sa tu tak
neohlásene zastavila.“

Christie sa pripravila na sťažnosti.
*Určite si všimla tú zlomenú jabloňovú
haluz, pomyslela si rozmrzene.*

Na jej veľké prekvapenie sa však
susedka otočila k jej dvojčke.

„Iste ťa veľmi poteším, Agatha,“
prihovorila sa jej so žiarivým
úsmevom. Potom sa takmer zlostne
zahľadela na Christie a pohľadom
ju vyzývala opýtať sa, prečo
nepoteší aj ju.

„Ďakujem, pani Trellisová,“
odpovedala Agatha, no netušila,
či si susedka predstavuje potešenie
rovnako ako ona.

„Tvoja matka mi spomenula,
že sa chceš stať spisovateľkou.
Do nášho kraja zavítal na
návštevu môj dobrý priateľ.
Zajtra popoludní organizuje malé
posedenie a pozval aj slávneho
spisovateľa. Tak mi, samozrejme,
napadlo, že by si tam chcela ísť.“

„Och!“ Mohlo by to byť naozaj
zábavné. Keby len nazbierala
odvahu a dokázala sa s hosťami
porozprávať.